

[Martin Sørensen (Peterslund).]

mer imod Lovforslaget, forundrer vist ingen. Hvem skulde stemme imod et Forslag om Forhøjelse af direkte Skatter, hvis det ikke skulde være Det konservative Folkeparti? Ved at stemme imod opretholder Partiet den overleverede skattemæssige Tradition, som det har arvet; og som det altsaa fremdeles med stor Iver værner om.

Da mit Parti billiger de Udgiftslove, der har Relation til nærværende Lovforslag — vi har jo stemt for dem —, og da vi i særlig Grad er Tilhængere af det Princip, som Forslaget om Merindkomstskat og Tillægsskat bygger paa, ligesom vi kan tiltræde selve Lovforslaget, som det foreligger, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling og til endelig Vedtagelse i dette høje Ting.

Første Næstformand (C. F. Sørensen):

Da den højtærede Finansminister ikke kan være til Stede ved Landstingets Møde i Morgen, vil første Behandling af nærværende Lovforslag blive gennemført i indeværende Møde — saa bestemmer Medlemmerne jo selv, hvor sent de vil være færdige.

Villemoes: Efter at jeg havde bedt om Ordet, har mit Partis Ordfører, det ærede 14de tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) i sin Tale tangeret det Forhold, jeg agter at sige nogle Ord om, ligesom ogsaa Ordføreren for Det konservative Parti, det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange), har udtalt sig derom. Det, jeg ønsker, at sige nogle Ord om ved denne Lejlighed, er Lovforslagets Afsnit A, som angaar Merindkomstskatten, og hvor ogsaa Fortjenester, der hidrører fra Virksomhed i Udlandet, er medtaget. I Afsnit B, der handler om Tillægsskat, tager man Skat af de tidligere skattepligtige, og det har altsaa ikke noget at gøre med det, som jeg vil omtale, nemlig de udenlandske Indtægter. Tillægsskatten er noget, vi efterhaanden er blevet kendt med i de senere Aar.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ønsker at tage Merindkomstskat af Penge, som er tjent ved dansk Initiativ i Udlandet, Fortjenester, som kun kan være glædelige for alle i Danmark, og som i hvert Fald ikke er fremkommet som Følge af danske Statsforanstaltninger. Merindtægter, der fremkommer som Følge af Statens Indgreb, Begunstigelser fra Statens Side gennem Valutacentralen, kan det være naturligt at beskatte, naar den højtærede Finansminister fattes Penge; disse Indtægter er jo ikke fremkommet ved eget Initiativ, Indsats el-

ler Vovemod eller ved almindelige Konjunkturer. Men naar Lovforslaget indfører den hidtil ikke almindelige Beskatningsform: ogsaa at tage Skat af udenlandske Fortjenester, vil jeg gerne tale imod. Jeg gør det, fordi jeg synes, det er en saare uheldig Maade at belønne dansk Indsats uden for Landets Grænser paa.

Jeg vil tillade mig at nævne et bestemt Erhverv, som jeg har nogle Betingelser for at kunne bedømme, nemlig Skibsfartserhvervet. Dette har i efterhaanden mange Aar, ja, omtrent hele Tiden siden Verdenskrigens Afslutning, haft meget vanskelige Kaar, lige saa vanskelige Kaar som Landbrug og Fiskeri. Her gælder om noget Sted Verdensmarkedets Vilkaar; intet Erhverv er af saa international Karakter som Skibsfartserhvervet. En væsentlig Del af den danske Handelsflaade er henvist til at leve af andre Landes Transporter, og det er en Kendsgerning, at adskillige Lande gennem Statsstøtte til den nationale Skibsfart i betydelig Grad handikapper dansk Skibsfart, der i daarlige Tider slet ikke har saa særdeles let ved at konkurrere. De Indkomster, der skal lægges til Grund for den nye Merindkomstskat, er, som allerede nævnt af ærede foregaaende Talere, Indkomsterne for Skatteaarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36, og det var særdeles daarlige Aar for dansk Skibsfart. Jeg beder ærede Medlemmer tænke tilbage og erindre de store Oplægnings, som vi bl. a. saa herude ved Langelinie, og som ogsaa fandt Sted i danske Provinshavne. Alene den Omstændighed, at Tiderne lige i Øjeblikket ser særdeles lyse ud for Skibsfarten økonomisk, vil medføre, at den Merindkomstskat, som Ministeren her er ude efter, vil virke uretfærdigt, naar Beregningen foretages paa Basis af Gennemsnittet for de 3 Aar, jeg har nævnt. De 3 Aar var overordentlig daarlige for Skibsfarten.

De kunstige Foranstaltninger, hvoraf forskellige store Indtægter flyder, maa jo være Begrundelsen for Fremsættelsen af dette Lovforslag, men jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at disse Foranstaltninger ikke har været til Gavn for dansk Skibsfart, jeg tør sige: tværtimod, og jeg er ogsaa i Stand til at begrunde det, dersom det skulde ønskes. Jeg vil mene, at alle i vort Land bør være interesserede i de bedst mulige Vilkaar for dansk Skibsfart, men enhver, der har Kendskab til dette Erhverv, ved, at der ofte kan gaa lange Tider, hvor det er tabbringende — til Gengæld kan en kort Konjunkturopgang hurtigt udligne de magre Aar. Vi har i Øjeblikket gode Fragtrater,